Sztywne terminy rentowe

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Poznaniu odmówił W. J. prawa do renty rodzinnej. Uzasadniając decyzję organ rentowy wskazał, że renta rodzinna nie przysługuje wnioskodawczyni ponieważ wymagany wiek osiągnęła później niż w ciągu 5 lat od dnia śmierci męża oraz od ukończenia przez dziecko 18 - go roku życia.

Wnioskodawczyni w uzasadnieniu podała, iż jej syn uzyskał rentę po ojcu w 1990 roku stąd w sprawie nie mają zastosowania nowe przepisy ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Uprawnienia do świadczenia powinno zostać oceniane według przepisów obowiązujących uprzednio. Sąd Okręgowy w Poznaniu oddalił odwołanie.

Stosowną decyzją organ rentowy przyznał prawo do renty rodzinnej tylko B. J., pod warunkiem kontynuowania nauki. Wobec spełnienia tego warunku, kolejnymi decyzjami przyznawano mu prawo do renty na dalsze okresy. Po raz ostatni rentę rodzinną po zmarłym ojcu przyznano synowi odwołującej decyzją z 14 maja 2014 roku, na okres do końca sierpnia 2014 roku.

W. J. 7 lipca 2014 roku złożyła ponowny wniosek o przyznanie prawa do renty rodzinnej po zmarłym mężu, A. J.. Do wniosku załączyła jedynie kopię odpisu skróconego aktu małżeństwa, nie złożyła jakiejkolwiek dokumentacji obrazującej jej stan zdrowia. Zaskarżoną decyzją z 15 lipca 2014 roku Zakład odmówił przyznania odwołującej prawa do renty rodzinnej. (...)

Zdaniem Sądu Okręgowego, do wniosku odwołującej złożonego w lipcu 2014 roku winny mieć zastosowanie przepisy aktualnie obowiązujące, czyli cyt. ustawy z 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych . Sąd zaznaczył także, że podstawą przyznania i wypłacania odwołującej renty rodzinnej w latach 2003 - 2007 był właśnie art. 70 ust. 1 pkt 2 tej ustawy. Tym samym w sprawie nie mają zastosowania przepisy obowiązujące w dniu zgonu jej męża tj. ustawy z 14 grudnia 1983 roku o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin , które były z kolei podstawą przyznania i wypłacania renty rodzinnej synowi odwołującej - B..

Odwołująca zaskarżyła wyrok w całości, składając apelację. Sąd Apelacyjny doszedł jednak do wniosku, że apelacja okazała się bezzasadna.

W ocenie skarżącej, Sąd Okręgowy popełnił błąd stwierdzając, że odwołująca nie jest osobą częściowo niezdolną do pracy. Jak wynika ze zgromadzonej od 2003 roku przez skarżącą obszernej dokumentacji medycznej, w tym historii choroby oraz aktualnego uświadczenia lekarskiego, skarżąca cierpi na zespół bólowy kręgosłupa dotknięty niestabilnością oraz zmianami zwyrodnieniowymi, które od roku 2006 roku powodują u skarżącej jedynie ograniczoną zdolność do pracy.

Przedstawiona przez apelującą dokumentacja medyczna pozostaje w jej ocenie wystarczająca do ustalenia istnienia po jej stronie częściowej niezdolności do pracy. Dokumentacja została sporządzona przez lekarza dysponującego wieloletnim doświadczeniem w zakresie świadczenia opieki medycznej. Mając na względzie powyższe apelująca podniosła, że przedstawienie załączonego do apelacji materiału dowodowego (dokumentacji medycznej) nastąpiło z przyczyn przez nią niezawinionych i w żądnym wypadku nie miało na celu spowodowanie przewlekłości w postępowaniu.

Sąd drugiej instancji uznał jednak, że stanowisko skarżącej nie zasługiwało na uwzględnienie. Sąd I instancji procedował w sposób prawidłowy. Dowody przedstawione przez strony procesu zostały poddane właściwej ocenie – zgodniej z dyrektywami z art. 233 § 1 k.p.c. Sąd I instancji prawidłowo ustalił stan faktycznych w sprawie.

Reasumując, próba podważenia przez apelują ustaleń faktycznych Sądu Okręgowego nie powiodła się.

Zarzucając naruszenie art. 70 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych skarżąca nie przedstawiła merytorycznej argumentacji. Powołany art. 70 ust. 1 stanowi, że wdowa ma prawo do renty rodzinnej, jeżeli:

1) w chwili śmierci męża osiągnęła wiek 50 lat lub była niezdolna do pracy albo

2) wychowuje co najmniej jedno z dzieci, wnuków lub rodzeństwa uprawnione do renty rodzinnej po zmarłym mężu, które nie osiągnęło 16 lat, a jeżeli kształci się w szkole - 18 lat życia, lub jeżeli sprawuje pieczę nad dzieckiem całkowicie niezdolnym do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolnym do pracy, uprawnionym do renty rodzinnej.

Zgodnie z art. 70 ust. prawo do renty rodzinnej nabywa również wdowa, która osiągnęła wiek 50 lat lub stała się niezdolna do pracy po śmierci męża, nie później jednak niż w ciągu 5 lat od jego śmierci lub od zaprzestania wychowywania osób wymienionych w ust. 1 pkt 2. Sąd I instancji prawidłowo przyjął, że odwołująca nie spełnia przesłanek koniecznych do nabycia prawa do renty rodzinnej w oparciu o cytowane przepisy.

Pod wyrokiem podpisali się sędziowie: **SSA Izabela Halik, SSA Ewa Cyran oraz SSA Iwona Niewiadowska-Patzer**